

משמעותו ברוך הוא תמיד
בראה בתקפות הצדיקים
ומתעטר בתפלותם, כמו
שאמרנו שאותו המלך הממן
על תפנות ישראלי, סנדלפויין
שמו, נוטל כל אונן תפנות
ועושה מהם עטרה למי
העולם ובארוחה, וכל שפנ
תפלות הצדיקים שהקדוש ברוך
הוא מתראה בהן, ונעשה עטרה
להתעטר באונן תפנות לקדושים
ברוך הוא. ואם אמר, מהנות
קדושים היו באים עמו, או לא מה
פחד? אלא הצדיקים לא סומכים
על זכותיהם, אלא על
תפלותיהם ובקשותיהם לרופנים.
ובא וראה שאמר רבי שמואל,
תפלת רבים עולה לפני הקדוש
ברוך הוא ומתעטר בתפונה
תפלה, משום שעולה בגונים
רבים ונכללה ממנה צדדים,
ומשם שנכללה ממנה גונים,
נעשית עטרה, ומונחת על ראש
צדיק חי העולמים. ותפלת
היחיד אינה כלולה ואינה אלא
בגון אחד, ועל כן תפלת יחיד
אינה מתקנת להתקבל (אלא בתפלה)
בחפלה רבים. ובא וראה, יעקב
היה כלול, ועל כן תפלו
השתוקק לה הקדוש ברוך הוא.
מה כתיב? וירא יעקב מאי
ויצר לו.

רבי יהודה פמח ואמר, (משל כי)
אשרי אדם מפחד תפנית ומבקש
לבו יפול ברעיה. אשריקם
ישראל שהקדוש ברוך הוא
התרצה בהם ונמנ להם תורה
אמת כדי לזכות בה לחמי עולם,
שפל מי שמשתדל בתורה,
הקדוש ברוך הוא מושך עליון
חמי עליונים ומגנים לחיי
העולם הבא, שכותב (דברים ל) כי
היא חייך וארכ' ימיך, וכתוב שם
לו ובכתוב כתיב, (שם לו) ובדבר הזה תאריכו ימים.

דקודשא בריך הוא אתרעי תדר בצלותהון
ՃՃיקיא ומטעטר בצלותהון. קרא מרין,
דיהו מלכא דמגנא על צלותהון
צלותין ועביד מנינו עטרה לחיי העולמים
ואוקמו. וכל שבען צלותהוןՃՃיקיא
דקדשא בריך הוא אתרעי בהו ואתבעדן
עטרה לאתעטרא באינון צלותין לקידשא
בריך הוא. ואי תימא משרין קידשין הו
אתני עמי, אמא דחיל. אלא צՃיקיא לא
סמכין על זכותיהם, אלא על צלותהון
ובעוותהון לגבי מאיריהון.

ויה חז, דאמר רבי שמואל, צלotta
דסגיאין סליק קמי קדשא בריך הוא
ומתעטר בההוא צלotta. בגין דסלקא בגונין
סגיאין ואתכלילת מפה טרין. בגין
דאתכלילת מפה גונין אתעכית עטרה
וمنחא על רישאՃՃיק חי העולמים.
וצלotta דיחיד לאו אידי כלילא, ולאו אידי
אלא בגון חד. ועל דא צלotta דיחיד לאו
אideo מתקנא לאהקבלא (אלא בצלotta) בצלotta
דסגיאין. ופא חז, יעקב כליל הוה, ועל דא
צלottaה פאי לה קדשא בריך הוא. מה כתיב
וירא יעקב מאי וייצר לו.

רבי יהודה פמח ואמר (משל כי) אשרי אדם
מפחד תפנית ומבקש לבו יפוץ ברעיה.
(דף קסח ע"א) זכאיין אינון ישראל דקדשא בריך
הוא אתרעי בהו, ויהב לו אורייתא דקשוט
בגין למזגי בה לחמי עלמא, לכל מאן
דאשטל באורייתא קדשא בריך הוא משיך
עליה חיין עלאיין, ואעיל ליה לחמי עלמא
דאתמי, דכתיב, (דברים ל) כי הוא חייך וארכ'
ימיך. וכתיב, (שם לו) ובדבר הזה תאריכו ימים.